

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/202/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115211168
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3115211168.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpeného JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: T. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. U. H. XXX/XX, O.Í., t.č. bytom O., J. V. X, štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 3.386,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 210,- Eur zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 3.386,51 Eur spolu s úrokom vo výške 11,75% ročne zo sumy 2.171,01 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.171,01 Eur od 26.9.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 22.5.2008 žalovaný so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej aj "SLSP, a.s.") žalovanému úver v sume 90.000 Sk/2.987,45 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať v 59 splátkach po 2.051 Sk/68,08 Eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc 20.6.2008 a posledná splátka bola splatná dňa 20.5.2013. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014 s tým, že o postúpení pohľadávky postupca upovedomil žalovaného oznámením zo dňa 7.10.2014. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 3.386,51 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.171,01 Eur, príslušenstva vo výške 1.215,50 Eur. Úrok si žalobca uplatnil podľa čl. I. bod 1 zmluvy o úvere s tým, že podľa čl. 7.4.2 všeobecných obchodných podmienok sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Pretože zmluva o úvere bola uzavretá dňa 1.2.2013, žalobca úroky z omeškania uplatnil podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 1.2.2013 s poukazom na prechodné ustanovenie § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka. Žalovaný od postúpenia pohľadávky do spísania žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu sumu. Preto sa žalobca obrátil na súd.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 16.7.2015 uviedol, že príslušenstvo vo výške 1.215,50 Eur pozostáva z úrokov vo výške 800,92 Eur vyčíslených za použitia sadzby 11,75 % ročne z istiny 2.171,01 Eur od 6.8.2011 do 25.9.2014, z úrokov z omeškania vo výške 414,58 Eur vyčíslených za použitia sadzby 8% ročne z istiny 2.171,01 Eur od 6.5.2012 do 25.9.2014. V písomnom podaní zo dňa 1.10.2015 žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 21.7.2010, ktorú žalovanému zaslal obyčajnou zásielkou, a preto žalobca nedisponuje

doručenkou ani podacím hárkom od výzvy. V písomnom podaní zo dňa 17.12.2015 žalobca uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru nedošlo. V písomnom podaní zo dňa 19.10.2016 žalobca uviedol, že žalovaný na úver uhradil sumu 2.275,54 Eur, a vysvetlil spôsob započítania úhrad žalovaného.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Súd vykonal vo veci pojednávania v dňoch 11.11.2016, 13.1.2017. Vec bola prejednaná podľa § 183 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") v neprítomnosti žalobcu. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané, o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením výpisu z obchodného registra ohľadom žalobcu, zmluvy o splátkovom úvere č. 0274716604 zo dňa 22.5.2008, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014, výňatku z jej prílohy č. 1, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2014, správ o pobyte žalovaného, písomných podaní žalobcu zo dňa 16.7.2015, 1.10.2015, 17.12.2015, 19.10.2016, výzvy SLSP, a.s. zo dňa 21.7.2010, obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, prehľadu transakcií na úvere, zásielku zasielanú žalovanému žalobcom 30.10.2014, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 22.5.2008 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 90.000,- Sk (2.987,45 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi s úrokmi pri úrokovej sadzbe vo výške 11,75% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 2.051 Sk/68,08 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.6.2008, posledná splátka bola zročná dňa 20.5.2013. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 15,35 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 17,40%. V zmluve je žalovaný označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. Podľa čl. II bodu II. sú súčasťou úverovej zmluvy všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.8.2002, a obchodné podmienky SLSP, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom.

7. Žalobca predložil súdu výzvu vyhotovenú SLSP, a.s. dňa 21.7.2010, v ktorej banka vyzýva žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy uhradil banke omeškané splátky ku dňu 30.6.2010 vo výške 250,03 Eur titulom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX.

8. Dňa 25.9.2014 uzavrela spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 3.386,51 Eur, ktorá vznikla zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ žalovanému listom zo dňa 7.10.2014.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 210,- Eur, ktorú uhradil žalovaný po začatí konania žalobcovi. Žalobca uvedenú úhradu započítal na istinu, ktorá sa znížila na 1.961,01 Eur. Žalobca trval na zaplatení sumy 3.176,51 Eur s riadnym úrokom vo výške 11,75 % ročne zo sumy 1.961,01 Eur od 26.09.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.961,01 Eur od 26.09.2014 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vzťahuje na situáciu, keď dlžník z úverovej zmluvy nesúhlasí s postúpením pohľadávky, teda keď banka postúpila pohľadávku bez súhlasu dlžníka, čo nie je tento prípad, keďže žalovaný vo VOP v bode 19.16 súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu svoje pohľadávky voči nemu. Žalobca nedisponuje doručenkou od žalovaného ohľadom písomnej výzvy banky zo dňa 21.7.2010 ani dokladom o odoslaní tejto výzvy žalovanému a banka tieto listiny ani nearchivuje. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a jej neexistencie. Právny zástupca žalobcu mal za to, že žalovaný neoznámil zmenu svojej adresy, ktorú uviedol na zmluve o úvere, čo vyplýva aj z nedoručenej zásielky, ktorú mu žalobca odoslal 30.10.2014 a tá sa vrátila s poznámkou adresát je neznámy, a v tejto súvislosti poukázal na bod 10.5 a bod 10.3 VOP SLSP, a.s., v zmysle ktorých sa

zásienka, ktorú zaslala banka poštou na adresu klientovi považuje za doručení 3. deň od odoslania a klient, teda žalovaný bol povinný banke nahlásiť zmenu svojej adresy. Žalobca preukázal aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní.

10. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že si od SLSP a.s. vzal úver na základe úverovej zmluvy, ktorú predložil žalobca. Úver pravidelne splácal. Úver použil na úhradu osobných potrieb svojich a jeho sestry. Ďalej uviedol, že do začatia konania veriteľovi z úveru uhradil sumu 2.275,54 Eur a po začatí konania žalobcovi splátkami uhradil sumu 210,- Eur. Predtým ako SLSP a.s. postúpila pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere voči žalovanému na žalobcu zo strany SLSP a.s. nebola žalovanému doručená žiadna písomná výzva na úhradu dlhu zo zmluvy o úvere. Žalovaný uviedol, že nesúhlasil s tým, že by banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Poukázal na to, že žalobca sám našiel adresu O., kde teraz žalovaný býva a preberá poštu, a doručil žalovanému na ňu listiny, ktoré súvisia s touto vecou. Od roku 2009 prestal žalovaný bývať na adrese B.. U.. H. XXX/XX. Na uvedenej adrese býval v prenájme. Keď sa musel odsťahovať, vlastníčka bytu mu odhlasovala trvalý pobyt na tejto adrese. Prechodný pobyt si žalovaný na mestskom úrade nenahlásil. Žalovaný nenahlásil SLSP, a.s. zmenu adresy, na ktorej býval. Nie je schopný dlh uhradiť jednorázovo, ale len v splátkach, ktorých výšku ponechal na úvahe súdu. Býva na ubytovni, za bývanie hradí 150,- Eur mesačne. Je zamestnaný v spoločnosti LOTN Trenčín a dosahuje zárobok 480,- Eur mesačne. Spláca ešte ďalší dlh inej spoločnosti po 40,- Eur mesačne.

11. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len "zákon č. 258/2001 Z.z."/ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 Z.z. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 22.5.2008 bola medzi SLSP, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené týmto veriteľom, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaný obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi SLSP, a.s. a žalovaným ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia žalovaného ako zmluvnej strany v texte zmluvy a z jeho vyjadrenia, keď úver použil pre osobnú potrebu. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 90.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať veriteľovi s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach podľa podmienok v zmluve. Žalobca uplatnil proti žalovanému neuhradený zostatok tohto úveru.

13. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená

oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitímovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

14. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 25.9.2014 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 3.386,51 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22.5.2008. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcou v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Toto ustanovenie musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnat' omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Nemohlo preto dôjsť k platnému dojednaniu odchyľnej úpravy podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, čo je zvýraznené aj tým, že žalovaný vystupuje v zmluvnom vzťahu zo zmluvy o úvere v postavení spotrebiteľa teda slabšej zmluvnej strany. Žalovaný nemohol ovplyvniť text VOP, ktoré vopred pripravila banka a musel ich prijať, keď chcel, aby mu bol úver poskytnutý. V článku 19 bod 19.16 VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sú podľa čl. II bod 2 zmluvy o úvere súčasťou zmluvy, je spotrebiteľovi zo strany banky naoktrojované ustanovenie, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné podmienené alebo nepodmienené bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú ako aj bez ohľadu na to, že banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu. Znenie tohto zmluvného ustanovenia umožňuje banke postúpiť pohľadávku voči klientovi zo zmluvy kedykoľvek a nezohľadňuje teda žiadnu z podmienok prípustnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (predtým § 92 ods. 7 zákona o bankách). Pre rozpor s týmto kogentným zákonným ustanovením je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka toto zmluvné ustanovenie VOP absolútne neplatné. Citované ustanovenie zmluvy je oddeliteľné od zvyšnej časti zmluvy o úvere, ktorá podľa § 41 Občianskeho zákonníka ostáva platnou. Nemôže ísť o platnú časť právneho úkonu aj z toho dôvodu, že v danom ustanovení sa neprípustne (na ujmu práv spotrebiteľa) eliminujú zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe. Je tým výrazne zhoršené postavenie spotrebiteľa, ktorý vstupoval do zmluvného vzťahu s veriteľom - bankou, z čoho pre spotrebiteľa vyplývajú garancie, keďže činnosť banky podlieha dozoru a dohľadu NBS, pričom pokiaľ by bolo takéto zmluvné ustanovenie platné, bola by banka oprávnená bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia dlžníka pohľadávku proti spotrebiteľovi postúpiť tretej osobe, aj nebankovému subjektu, a to aj vtedy, ak by dlžník pohľadávku riadne a včas splácal. Uvedené ustanovenie článku 19 bod 19.16 VOP zavádza značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto absolútne neplatné aj v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemohol ovplyvniť obsah bankou vopred pripravených VOP. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nesúhlasil s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné

podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, č.k. 17Co 1308/2015-74 zo dňa 21.12.2016, č.k. 5Co 391/2016-245 zo dňa 13.12.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Žalobca, ktorému SLSP, a.s. pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok odovzdala všetku zmluvnú dokumentáciu ohľadom predmetného úveru, predložil súdu výzvu SLSP, a.s. dňa 21.7.2010, v ktorej banka vyzýva žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy uhradil banke omeškané splátky predmetného úveru, avšak žalobca nepreukázal, že túto výzvu banka naozaj žalovanému doručila, resp. ju aspoň žalovanému odoslala. Žalobca uviedol, že banka túto výzvu zaslala žalovanému poštou obyčajnou zásielkou. Žalovaný však poprel, žeby mu bola doručená písomná výzva banky na splnenie dlhu pred tým, ako bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok. Keďže žalobca uvádzal, že banka kvalifikovanú výzvu nezasielala doporučené, súd už nežiadal od banky doklady o odoslaní, resp. doručení tejto výzvy, pričom súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu právneho predchodcu žalobcu proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Keďže nebolo preukázané, žeby banka predmetnú výzvu zo dňa 21.7.2010 poštou skutočne odoslala žalovanému na adresu pobytu uvedenú v zmluve, je bez právneho významu to, že žalovaný banke nenahlásil zmenu adresy svojho pobytu v roku 2009, a nemožno potom uvažovať ani o fikcii doručenia písomnosti v zmysle čl. 10 bod 10.3. VOP, v zmysle ktorého pri doručovaní písomností v tuzemskom poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú tretí deň po jej odoslaní aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval žalobca, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

15. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, a žalovaný uvedenú skutočnosť popieral, teda žalobca nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

16. Keďže žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie 210,- Eur súd výrokom I. konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v späťvzatej časti a výrokom II. žalobu proti žalovanému zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

17. Súd dodáva, že aj v prípade, ak by žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd by žalobe nemohol vyhovieť. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva

o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.5.2008 súd zistil, že v zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 258/2001 Z.z.. V zmluve je uvedená iba výška, počet a termíny anuitnej splátky, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto veriteľovi z tejto úverovej zmluvy nevzniklo právo na úroky, poplatky, ale iba právo na vrátenie nesplatennej istiny. Keďže žalovanému bol v skutočnosti vyplatený úver v sume 90.000 Sk /2.987,45 Eur a zo zhodných tvrdení strán ako aj prehľadu transakcií na úvere bolo preukázané, že žalovaný uhradil právnomu predchodcovi žalobcu splátky v úhrnej sume 2.275,54 Eur, a po začatí konania uhradil žalobcovi splátkami sumu 210,- Eur, teda celkovo žalovaný titulom úveru veriteľovi zaplatil sumu 2.485,54 Eur, dlh žalovaného ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval čiastku 501,91 Eur /2.987,45 Eur - 2.485,54 Eur/ spolu s príslušným úrokom z omeškania. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejmé, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Za použitia trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sú premlčané neuhradené splátky zročné pred 13.5.2012, keďže žalobu podal žalobca na súd dňa 13.5.2015. Od splatnosti prvej splátky 20.6.2008 do 13.5.2012 malo byť v zmysle zmluvy o úvere uhradených 47 splátok úveru po 68,08 Eur, t.j. suma 3.199,76 Eur, no keďže úver je vzhľadom na vyššie uvedené dôvody bezúročný a bez poplatkov bol žalovaný povinný za toto obdobie uhradiť len istinu úveru 2.987,45 Eur, ktorá je rozložená na 43 splátok po 68,08 Eur a poslednú splátku v sume 60,01 Eur a žalovaný v tomto ako aj nasledujúcom období v prospech veriteľa spolu uhradil sumu 2.485,54 Eur. Neuhradené premlčané splátky spolu predstavujú sumu 501,91 Eur (2.987,45 Eur - 2.485,54 Eur). Keďže dlh žalovaného činí 501,91 Eur, je potom zrejmé, že tento nárok je premlčaný v celom rozsahu a súd by musel žalobu zamietnuť aj v prípade platného postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu.

18. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, strana žalovaného dosiahla v konaní plný úspech. Preto súd výrokom III. vyslovil, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania prvostupňový súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.